

572.47.2540
พ. 2540
5-3

การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร

รายงานการวิจัย
ของ
พรรณทิพย์ มานะชนม์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2540
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณารายงานการวิจัยฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

On Pongsa.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี)

ว. พันธุ์.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

On Pongsa.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี)

ว. พันธุ์.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับรายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส. ฐิตะ.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่.....๕.....เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี และรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง โดยการให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบพระคุณอาจารย์สุนทร เปรมฤทัย ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีเปรมฤทัย ที่ให้ความช่วยเหลือ และความสะดวกในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและคณะครูอาจารย์โรงเรียนวัดศรีเอี่ยมอนุสรณ์ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและการนำความสะดวกในการทำวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีเอี่ยมอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2540 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2538 ที่ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำในการทำวิจัย

กราบขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่เป็นผู้ให้ความรัก สอนให้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และให้กำลังใจเป็นอย่างดี และขอบคุณพี่ น้อง ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยเสมอมา

พรณทิพย์ มานะชนม์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	20
ประชากร.....	20
กลุ่มตัวอย่าง.....	20
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	21
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า.....	21
แบบแผนการทดลอง.....	25
การดำเนินการทดลอง.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	29
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	29
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	33
บทย่อ.....	33
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	33
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	33
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	34
การดำเนินการทดลอง.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	36
อภิปรายผล.....	36
ข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	40
ภาคผนวก.....	46
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	134

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Pretest-Posttest Group Design.....	26
2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที.....	30
3 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า.....	31
4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูล ย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูล ย้อนกลับแบบล่าช้า.....	32
5 คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	131
6 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1.....	132
7 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 2.....	133

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งในสังคมมนุษย์ เป็นสื่อของความคิดและการติดต่อสื่อสาร มนุษย์รับและถ่ายทอดวิชาการจากบรรพบุรุษด้วยภาษา (นิสา ศักดิ์เดชยนต์ และคนอื่น ๆ. 2526 : 3) ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลายทั่วโลก ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นที่นิยมใช้ในการสื่อความหมาย ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนการศึกษา จะเห็นได้จากการที่ประเทศทั้งหลายภาคพื้นเอเชียต่างยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ (จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. 2515 : 5) สำหรับประเทศไทยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกตามมติของคณะรัฐมนตรี (กรมวิชาการ. 2528 : 20-21) แต่ในทางปฏิบัติ โรงเรียนส่วนใหญ่จะจัดให้การสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา มีสภาพเป็นวิชาบังคับไปโดยปริยาย (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 2)

สำหรับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดจุดประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า “ให้มีการพัฒนาความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในงานอาชีพ และการศึกษาระดับสูงขึ้นตามวัยและศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งให้มีการพัฒนาในการอ่านและฟังเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ และเพื่อพัฒนาความรู้สึกรักคิด เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน” (กระทรวงศึกษาธิการ. 2524 : 32-33) สรุปได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จากจุดประสงค์ของหลักสูตรก็จะมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ซึ่งตรงกับแนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกวันนี้ที่เป็นการสอนตามแนวการสื่อสารโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมายอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ส่วนทักษะการเขียนนั้น กล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากและซับซ้อนที่สุด (Valette. 1977 : 284) ภาษาเขียนทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสาร ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคนิคต่าง ๆ ดังนั้นการเขียนให้ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. 2525 : 39) ในการเขียนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของ

ภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาษานั้น ๆ ด้วย องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของการเขียนภาษาต่างประเทศก็คือ คำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ ความสามารถเขียนได้ถูกต้องตามความนิยมของเจ้าของภาษา ตลอดจนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือความเรียงได้ การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อความหมาย เพราะภาษาเขียนสามารถทำหน้าที่แทนตัวผู้พูดได้ โดยผู้พูดไม่จำเป็นต้องปรากฏตัว ดังนั้นภาษาเขียนจึงต้องกระชับและชัดเจน ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอบถามครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 230 คน มีปัญหาด้านการเขียนคำศัพท์ การเขียนสะกดคำ การใช้คำตามหน้าที่ในประโยค นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ไปติดตามผลการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะในเรื่องการเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยดูจากคะแนนการตอบแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการเขียนคำศัพท์ การเขียนสะกดคำ การใช้คำตามหน้าที่ในประโยค

จากปัญหาดังกล่าว จึงได้มีผู้สนใจศึกษา เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รายมส์ (Raimes. 1979 : 5) ได้กล่าวถึงการลดปัญหาการเขียนของนักเรียนว่า ควรมีการฝึกให้นักเรียนได้เขียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ การสะกดคำ การเขียนประโยค ซึ่งการฝึกให้นักเรียนเขียนบ่อย ๆ นั้น ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528 : 185 - 186) ที่ว่าด้วยกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กล่าวว่า เป็นการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ถูกต้อง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานคงทนถาวร และกฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ อินทรีย์ย่อมอยากที่จะเรียนรู้อีกต่อไป ผลที่พึงพอใจตามทฤษฎีของสกินเนอร์ (Skinner) เรียกว่า การเสริมแรง

ควรเขียนในลักษณะที่ว่า การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเสริมแรงทางสังคม การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพราะมองเห็นว่า เกิดพิทักษ์ (2536 : 77 - 78) กล่าวว่า การให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำจะช่วยให้ นักเรียนทราบผลการกระทำของตนเอง และนักเรียนยังได้ทราบผลของความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย การทราบว่าตนเองมีผลงานก้าวหน้าจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า

ตนเองใกล้ชิดจุดหมายปลายทางแล้ว หรือมีข้อบกพร่องใดจะได้แก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งสอดคล้องกับ แคชดิน (Kazdin. 1984 : 104 - 105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการ ทำให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเอง รวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะสามารถเสริมแรงตนเองได้ ส่วน คริกแลนด์ (พรสุรีย์ สุริยง. 2528 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Krikland. 1971 : 303 - 305) ได้ศึกษาพบว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมีแรงจูงใจและลดความวิตกกังวลได้ นอกจากนี้ธรรมา ก้อง (2535 : 8) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับแบบล่าช้า ที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการทำให้นักเรียนทราบผลการกระทำหรือความก้าวหน้าของตนเอง อันเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง และเป็นแรงจูงใจในการกระทำครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ มาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร โดยต้องการจะศึกษาเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 วิธี คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับวิธีใดจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับแบบล่าช้า

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น หลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น หลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ในการนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน นักเรียนหญิง 15 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 10 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 2 วิธี คือ

3.1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

3.1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑ การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง วิธีการที่ครูบอกให้นักเรียนทราบผลของการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการให้คะแนนพร้อมทั้งบอกให้ทราบถึงข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง ภายหลังที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ 2 วิธี ได้แก่

1.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที หมายถึง วิธีการที่ครูบอกให้นักเรียนทราบผลของการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ทันทีที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนภาษาอังกฤษ โดยครูให้คะแนนพร้อมทั้งบอกให้ทราบถึงข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องเป็นรายบุคคล โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 ครูผู้ช่วยวิจัยตรวจให้คะแนนลงในกระดาษคำตอบ

2.3 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยบอกวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลหลังจากทำแบบฝึกการเขียนเสร็จ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1

1.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า หมายถึง วิธีการที่ครูบอกให้นักเรียนทราบผลของการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ภายหลังที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเสร็จก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป โดยครูให้คะแนนพร้อมทั้งบอกให้ทราบข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องเป็นรายบุคคล โดยมีขั้นตอน 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียน คนละ 1 ฉบับ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 ครูผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบให้คะแนนลงในกระดาษคำตอบ

2.3 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า โดยบอกวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้คำได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ

ในการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 1 ฉบับ โดยทดสอบนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1.1 ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

ได้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยและให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับไว้ ดังนี้

เดวิด (พรสุรีย์ สุริยง, 2528 : 7 ; อ้างอิงมาจาก David, 1961 : 81-89) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การสะท้อนให้กลุ่มหรือบุคคลได้เห็นพฤติกรรมของกลุ่มหรือของสมาชิกในกลุ่มนั้น ๆ เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ข้อมูลที่บุคคลได้รับมาจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลอีกด้วย การที่บุคคลจะสามารถรับข้อมูลย้อนกลับได้ต้องอาศัยเวลาและการเรียน ประกอบกับผู้ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับจะต้องมีความเป็นกลางอย่างเพียงพอ

ดีสและฮัลส์ (Deese and Hulse, 1967 : 445) ได้ให้ความหมายของการให้ข้อมูลย้อนกลับว่า หมายถึง การให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการตอบสนองของเขา ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้เรียนแก้ไขสิ่งที่ผิดให้ถูกต้องในการทดสอบครั้งต่อไป และการให้ผู้เรียนรู้ผลการกระทำโดยตรงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ไม่เฉพาะแต่ด้านพฤติกรรมเท่านั้น แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงเฉพาะเจาะจงบางอย่าง ซึ่งทำให้การกระทำของผู้เรียนเข้าใกล้เกณฑ์ที่กำหนดไว้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

คาลิช (Kalish, 1981 : 267 - 268) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของอินทรีย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีทั้งทางบวกและทางลบ และข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถกำหนดและควบคุมพฤติกรรมได้ด้วย

แคชดิน (Kazdin. 1984 : 104 - 105) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การให้บุคคลรู้ผลการกระทำของตนเองรวมทั้งความก้าวหน้าที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะสามารถเสริมแรงตนเองได้

สุชาติ ศิริสุขไพบูรณ์ (2528 : 6) กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง กระบวนการตรวจปรับที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงลักษณะพฤติกรรม และระดับความเข้าใจของ ผู้เรียน แล้วปรับปรุงแก้ไขเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่สอนไปแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับ คือ การทำให้นักเรียนรู้ผลการกระทำของตนเอง หลังจากการทำกิจกรรมในแต่ละครั้ง ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ทฤษฎีการวางเงื่อนไขผลกรรม (Operant Conditioning) ของสกินเนอร์ (Skinner)

หลักการเรียนรู้การวางเงื่อนไขผลกรรมเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมและสิ่งแวดลอมที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้น โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นตัวกำหนดหรือเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แต่ละบุคคลเพิ่มความเข้ม รักษาไว้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามความน่าพึงปรารถนาของแต่ละผลกรรม (ณรงค์ พุทธชีวิน. 2528 : 139) เงื่อนไขผลกรรมมี 2 ประเภท คือ เงื่อนไขการเสริมแรง (Contingency of Reinforcement) หมายถึง เงื่อนไขของการให้ผลกรรมที่อินทรีย์พอใจ และเงื่อนไขการลงโทษ (Contingency of Punishment) หมายถึง เงื่อนไขของการให้ผลกรรมที่อินทรีย์ไม่พอใจ

เงื่อนไขผลกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเงื่อนไขของการเสริมแรงซึ่งผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 18 - 21) ได้ให้ความหมายของการเสริมแรงว่า การที่อัตราการตอบสนองของอินทรีย์ หรือการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งของอินทรีย์คงอยู่หรือเพิ่มขึ้นหรือมีความถี่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากที่อินทรีย์ได้รับผลกรรมที่พึงพอใจ หลังจากแสดงพฤติกรรมหรือเป็นผลจากความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงหนีจากสิ่งเร้าที่อินทรีย์ไม่พึงพอใจ

1.1.3 ประเภทของการเสริมแรง มี 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ การที่บุคคลแสดงความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลจากการที่บุคคลได้รับสิ่งที่พอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมทันที สิ่ง πουบุคคลพึงพอใจเรียกว่า ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcer) (Craighead. 1976 : 114)
2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ การที่บุคคลแสดงความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น โดยการถอดหรือนำสิ่งที่บุคคลนั้นไม่ต้องการออกไป หลังจากบุคคลแสดงพฤติกรรมนั้น (Kazdin. 1977 : 29)

1.1.4 ประเภทของแรงเสริม แบ่งตามคุณสมบัติในการเสริมแรงได้ 2 ประเภท คือ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536 : 68 - 89)

1. แรงเสริมปฐมภูมิ (Primary Reinforcer) หรือแรงเสริมที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ที่มีคุณสมบัติของการเสริมแรงตามธรรมชาติ และสามารถสนองความต้องการทางชีวภาพของอินทรีย์โดยตรง เช่น อาหาร น้ำ การนอน เป็นต้น

2. แรงเสริมทุติยภูมิ (Secondary Reinforcer) หรือแรงเสริมที่ต้องวางเงื่อนไข หมายถึง สิ่งเร้าที่มีคุณสมบัติเป็นกลาง เมื่อถูกนำมาควบคู่กับแรงเสริมอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติในการเสริมแรงบ่อยครั้งสิ่งเร้าที่มีคุณสมบัติเป็นกลางนั้นก็จะได้รับคุณสมบัติของการเสริมแรงโดยมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับแรงเสริมปฐมภูมินั้น ๆ หรือแรงเสริมทุติยภูมิอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติในการเสริมแรงนั้น ๆ เช่น เงิน แสตมป์ เหรียญตรา ดาว เป็นต้น

แรงเสริมทุติยภูมิหรือแรงเสริมที่ต้องวางเงื่อนไข ได้แก่

1) แรงเสริมทางสังคม (Social Reinforcer) เช่น การชม การยิ้ม การพยักหน้า การแสดงท่าทางยอมรับ เป็นต้น

2) เบี้ยอรรถกร (Token Economy) เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นได้ ได้แก่ เบี้ย คะแนน ดาว เงิน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปแลกเปลี่ยนกับสิ่งของต่าง ๆ หรือแรงเสริมอื่นที่ต้องการได้ตามเงื่อนไขของการแลกนั้น ๆ เช่น ขนม การเล่นเกม เป็นต้น

3) การใช้หลักของฟรีแมค (The Premack Principle) คือ การพยายามเสริมแรงพฤติกรรมที่มีความถี่ต่ำให้มีความถี่สูงขึ้น โดยนำพฤติกรรมที่มีความถี่สูงที่บุคคลนั้น ๆ มีอยู่แล้วมาเป็นแรงเสริมมาเป็นแรงเสริมพฤติกรรมที่มีความถี่ต่ำ เพื่อให้มีความถี่สูงขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด มาเป็นแรงเสริมพฤติกรรมที่นักเรียนไม่ชอบ

4) การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำ (Information Feedback) คือ การให้ผู้กระทำทราบผลการกระทำของตนเองว่า ถูกต้องเหมาะสมหรือบกพร่องอย่างไร

เช่น การแสดงความเห็นของครูต่อผลงานของนักเรียน การให้ระดับค่าคะแนนต่าง ๆ เช่น A, B, C หรือ D หรือคำพูดต่าง ๆ ของครู เช่น ถูกลง ใช้ได้ เป็นต้น การให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำนี้ นอกจากจะช่วยให้แก่นักเรียนทราบผลการกระทำของตนแล้ว นักเรียนยังได้ทราบผลของความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย การทราบว่าตนเองมีผลความก้าวหน้า จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองใกล้ชิดจุดหมายปลายทาง หรือหากมีข้อบกพร่องจะได้แก้ไขทันที

1.1.5 วิธีการให้การเสริมแรงทางบวกอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ต่อไปนี้ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2527 : 122 - 123)

1) การให้การเสริมแรงทันที หมายถึง การให้การเสริมแรงหลังจากที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้วทันที

2) การเสริมแรงซ้ำ หมายถึง การเสริมแรงหลังจากที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เสร็จ แต่อินทรีย์ต้องคอยอีกระยะหนึ่ง เช่น 1 วัน 3 วัน ฯลฯ แล้วแต่เงื่อนไขที่กำหนด

3) ปริมาณของการให้การเสริมแรง ขึ้นอยู่กับชนิด คุณภาพ ปริมาณ ตลอดจนความใหม่ แปลก (Novelty) ของแรงเสริมที่นำมาใช้ ซึ่งอาจจะเป็นแรงเสริมปฐมภูมิและแรงเสริมทุติยภูมิ อีกทั้งแรงเสริมที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องเหมาะสมกับสภาพบุคคล และ สอดคล้องกับพฤติกรรมเป้าหมาย การให้การเสริมแรงจะมีประสิทธิภาพจะต้องพิจารณาวิธีให้การเสริมแรง ประกอบด้วย แรงเสริมที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องเหมาะสมกับสภาพบุคคล และสอดคล้องกับพฤติกรรมเป้าหมาย การให้การเสริมแรงจะมีประสิทธิภาพจะต้องพิจารณาวิธีให้การเสริมแรงประกอบด้วย ทั้งนี้เพราะว่าหากให้แรงเสริมมากเกินไป หรือบ่อยครั้งเกินไป หรือมากจนเกินพอความต้องการของบุคคลนั้น ๆ ก็จะทำให้บุคคลนั้น ๆ เกิดอาการเลี่ยน เียน ไม่มีความอยาก ไม่มีความต้องการที่จะได้รับแรงเสริมนั้น ๆ อีกต่อไป ซึ่งสภาวะเช่นนี้เรียกว่า การหมดภาวะ (Satiation) และผลที่สุดจะทำให้แรงเสริมนั้น ๆ สูญสิ้นคุณค่า โดยเฉพาะต่อพฤติกรรมนั้น ๆ ของบุคคลนั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแนวคิดที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากทฤษฎีการวางเงื่อนไขผลกรรมของสกินเนอร์ และเป็นเงื่อนไขของการเสริมแรงทางบวก ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากการได้รับสิ่งที่พอใจ หลังจากแสดงพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว ดังนั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับ จึงเป็นแรงเสริมที่จะช่วยกระตุ้นหรือจูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

1.1.6 ผลดีของการให้ข้อมูลย้อนกลับ

การให้ข้อมูลย้อนกลับมีความสำคัญต่อการเรียนรู้มาก และเมื่อพิจารณาในแง่จิตวิทยา พบว่า ข้อมูลย้อนกลับมีบทบาทดังนี้

1. การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcer) การรู้ผลกระทำของตนทำให้ทราบว่า การกระทำของตนห่างจากเป้าหมายเพียงใด ก่อให้เกิดความพยายามที่จะปรับพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้น เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2526 : 36)

2. การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงจูงใจ (Motivation) การให้ผู้เรียนทราบความสำเร็จของตนอาจด้วยคำพูด หรือท่าทาง จะเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมได้ตอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในครั้งต่อไป (สุโท เจริญสุข. 2515 : 50 - 52)

3. การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้การกำหนดพฤติกรรม (Redulate Behavior) เพราะข้อมูลย้อนกลับให้รายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนไปสู่วิธีการที่ถูกต้องหรือใกล้เคียงได้ (คณิต เขียววิชัย. 2525 : 5)

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยลดความเครียด เนื่องจากผู้เรียนทราบว่า การกระทำของตนถูกหรือผิดอย่างไร และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร (อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. 2526 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Klicland. n.d.)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ทันใดกับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากที่สุดมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพจ (สุริยะ ชัยประมงค์. 2524 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Paige. 1966 : 276 - 277) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีและการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8 ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 62 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เมื่อทำการทดสอบย่อยเสร็จแล้ว ได้รับแผ่นเฉลยคำตอบทันที ส่วนกลุ่มทดลองที่ 2 รอไว้ 1 วัน จึงรู้คำตอบที่ถูกต้อง หลังการสอบเสร็จแล้ว 3 สัปดาห์ ทำการทดสอบทั้ง 2 กลุ่ม ด้วย

แบบทดสอบชุดเดียวกัน ผลการทดลองพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับหลังทดสอบย่อย 1 วัน

มอร์ (More. 1969 : 339 - 342) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความจำของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 8 โรงเรียนมัธยมศึกษา มลรัฐแคลิฟอร์เนียทางตอนใต้ ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 663 คน จำแนกกลุ่มทดลองเป็น 4 กลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทความ แล้วทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่อ่าน ภายหลังการทดสอบ ผู้วิจัยจะเฉลยคำตอบทันที ส่วนกลุ่มที่ 2 ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบล่าช้า 2 ชั่วโมง 30 นาที กลุ่มที่ 3 ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบล่าช้า 1 วัน กลุ่มที่ 4 ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบล่าช้า 4 วัน หลังจากเฉลยคำตอบแล้วแบ่งครั้งจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อทดสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมแต่สลับที่ข้อคำถาม ให้ครั้งหนึ่งได้รับการทดสอบความจำทันที และอีกครั้งหนึ่งได้รับการทดสอบความจำล่าช้า ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที ได้คะแนนต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้าทั้ง 3 กลุ่มได้คะแนนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบ 1 วัน ได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 4 วัน กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบ 2 ชั่วโมง 30 นาที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบ 1 วัน ได้คะแนนไม่แตกต่างกัน

บีสัน (Beeson. 1973 : 224 - 226) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอาร์คันซอส ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับชั้นประถมศึกษา จำนวน 30 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนซ่อมวิชาคณิตศาสตร์จำนวน 15 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ทั่วไปจำนวน 30 คน ทำการทดสอบย่อยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 3 ครั้ง มีการเฉลยคำตอบทันทีแก่กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มจำนวนครั้งหนึ่ง ส่วนอีกครั้งหนึ่งได้รับการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบ 1 วัน หลังจากนั้นทำการทดสอบแต่ละกลุ่มด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกัน ผลการทดสอบปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบหลังการทดสอบ 1 วัน ไม่แตกต่างกัน

นิวแมน วิลเลียม และฮิลเลอร์ (Newman, Williams and Hiller. 1974 : 55 - 59) ได้ศึกษาระยะเวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาตรี ในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 94 คน โดยให้อ่านบทความประมาณ 3,700 คำ แล้ว

ทดสอบและแจ้งผลการทดสอบต่างกัน ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ไม่รู้ผลการทดสอบ กลุ่มที่ 2 รู้ผลการทดสอบทันที กลุ่มที่ 3 รู้ผลภายหลังการทดสอบ 1 วัน กลุ่มที่ 4 รู้ผลภายหลังการทดสอบ 7 วัน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้รับการทดสอบด้วยแบบทดสอบชุดเดิม ภายหลังการทดสอบครั้งแรกเป็นเวลา 7 วัน ผลการทดลองปรากฏว่า วิธีการทั้ง 4 วิธี ให้ผลต่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน แต่จากแบบสอบถามความคิดเห็นภายหลังการทดลองสรุปได้ว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งเร้าที่ดีที่สุด

เซอร์เบอร์และแอนเดอร์สัน (Serber and Anderson, 1975 : 170 - 173) ได้ศึกษาผลการเฉลยคำตอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในมลรัฐอิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 144 คน โดยจัดเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า กลุ่มที่ 2 ได้รับการเฉลยคำตอบทันที และกลุ่มที่ 3 ไม่มีการเฉลยคำตอบภายหลังการทดสอบ 1 สัปดาห์ นำกลุ่มตัวอย่างมาทดสอบความจำ ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้า ทำคะแนนได้ดีกว่า กลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้าทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นิกร วรวิทย์ (2515 : 65) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียนโปรแกรมแบบบอกคำตอบทันที กับแบบบอกคำตอบล่าช้า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก โดยให้กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีเมื่อทำบทเรียนโปรแกรมแต่ละกรอบเสร็จสิ้น กลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลย้อนกลับ ล่าช้า เมื่อทำบทเรียนทุกกรอบในแต่ละช่วงของบทเรียน ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับการสะกดของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

สุริยะ ชัยประมงค์ (2524 : 27) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และพฤติกรรมด้านความสนใจ ความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยให้กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการเฉลยคำตอบทันทีหลังการทดสอบย่อย กลุ่มที่ 2 เฉลยคำตอบล่าช้าไป 1 สัปดาห์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

กฤษณา วัฒนาณรงค์ (2524 : 54) ศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับในการทดลองบทเรียนภาษาอังกฤษเรื่องกาล ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ภาคเหนือ โดยให้กลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มทดลองได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ผลการทดลองปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

พรสุรีย์ สุริยง (2528 : 32) ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับและการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ให้ข้อมูลย้อนกลับทันที กลุ่มทดลองที่ 2 ให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วง 1 สัปดาห์ และกลุ่มที่ 3 ไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลการทดลองปรากฏว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันที ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วงและการสอนโดยไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ ส่วนการสอนโดยให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งช่วง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์ (2533 : 53) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยให้กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์ กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบคะแนน และกลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบวิพากษ์และแบบคะแนน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบวิพากษ์และแบบคะแนน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านแบบคะแนน นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

อรษา เณรดาทอง (2535 : 51) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยให้กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที หลังการฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ และกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า หลังจากฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ 3 วันและ 4 วัน สลับกัน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถในการแต่งประโยคไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าและทั้ง 2 วิธีการนี้มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ซึ่งเป็นวิธีการเสริมแรงทางบวก เพื่อศึกษาว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับวิธีใดจะมีผลดี ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด โดยจะนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมา และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดไป ความหมายก็จะผิดหรือไม่มีความหมายเลยก็ได้ ซึ่งความหมายของการเขียนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. 2522 : 157)

อาราพอฟ (สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. 2533 : 28 ; อ้างอิงมาจาก Arapoff. 1967 : 119 - 120) กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิดและยังได้ย้ำว่า ในขณะที่ทำการเขียนนักเรียนจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายเอาไว้ และพยายามเรียงลำดับความสำคัญ ให้เป็นไปตามขั้นตอน

โอลิวา (Oliva. 1969 : 152) กล่าวว่า การเขียนเป็นภาษาของผู้พูดในการที่จะสื่อความคิดของเขาไปสู่คนอื่นซึ่งพูดภาษาเดียวกัน ในการสื่อความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับสัญลักษณ์ใช้ในการเขียน

แมคคริมอน (McCrimon. 1978 : 3) กล่าวว่า การเขียนที่ดีจะต้องเป็นสื่อความคิดความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และทำให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1980 : 130) กล่าวว่า การเขียน คือ ความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร ผู้เขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ ออกมากับตัวอักษรนั้น

อรุณี วิริยะจิตรา (Arune Wiriya-chitra. 1983 : 39 - 41) กล่าวว่า การเขียนไม่ใช่เพียงความสามารถในการแต่งประโยคได้เท่านั้น การเขียนที่ดีอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ ความสามารถในการที่จะสร้างประโยคและความสามารถที่จะนำเอาประโยคเหล่านั้นมาเรียงกันให้เป็นข้อความที่มีความหมาย และต่อเนื่องกันได้ อย่าง สอดคล้องเพื่อเป็นสื่อในการส่งข้อมูลข่าวสารบางประการระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านหรือการเขียน นั่นคือ การใช้ระบบของภาษารวมกันในรูปของประโยคต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยคเหล่านั้นแสดงกริยาอาการและความคิดเห็นแทนผู้เขียน

จากความหมายของการเขียนสรุปได้ว่า การเขียน คือ การสื่อความคิด ความรู้สึก ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้สัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

2.1.2 ความหมายของความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. 2533 : 29 ; อ้างอิงมาจาก Oliva. 1969 : 5)

ลาโด (Lado. 1961 : 248) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมาย สามารถเรียบเรียงข้อความจากลักษณะโครงสร้างภาษาที่ใช้ ใช้แบบฟอร์มของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างถูกต้อง

แวลเลตต์ (Vallett. 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดตัว และไวยากรณ์ โดยการเขียนอย่างเชี่ยวชาญในลีลาของภาษา

แพตตี (Patty. 1985 : 182 - 226) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

จากความหมายของความสามารถในการเขียน สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และสำนวนต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียง ความคิดให้เป็นข้อความได้อย่างเหมาะสม

2.1.3 องค์ประกอบของการเขียน

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 68 - 69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไปจะต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (Form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ถูกต้อง สื่อความหมายได้
4. ลีลา (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง การเลือกคำ การเลือกคำและสำนวนต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายเฉพาะหรือเพื่อทำให้เกิดอรรถรส

5. กลไกการเขียน (Machancs) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

2.1.4 การจัดกิจกรรมในการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 133 - 134) ได้เสนอกิจกรรมในการสอนฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เกิดความแม่นยำ ได้แก่

1.1 ด้านไวยากรณ์ ให้เขียนตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกตารางเทียบแทน การเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์ แบบฝึกหัดในรูปสนทนา และการขยายประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ได้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงและตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 แบบฝึกหัดตามบทอ่านที่ให้ตอบคำถามตามเนื้อเรื่องให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ แล้วเขียน ตอบอย่างสั้น ๆ แล้วเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนใหม่แต่เลียนแบบบทอ่าน

2. เขียนบทสนทนา ได้แก่ ตอบบทสนทนา เขียนเติม ขยายบทสนทนา แปลเรื่องเล่า และเขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้ หรือเขียนบทสนทนาใหม่

3. การเขียนตามคำบอก

4. บรรยายภาพหรือสิ่งของ

5. การเขียนเรียงความ

จากกิจกรรมในการสอนฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจความสามารถในการเขียนในด้าน การเขียนคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้คำตามหลักไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โอแฮร์ (O' hare. 1972 : 32 - 6378 - A) ได้ศึกษาผลของการเขียนประโยคที่มีต่อการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยไม่ต้องใช้ไวยากรณ์แบบให้กฎเกณฑ์ ผู้วิจัยมี

วัตถุประสงค์ที่จะวัดผลของการเขียนประโยคด้วยปากเปล่ากับการเชื่อมประโยคด้วยการเขียน ใช้เวลาในการทดลอง 8 เดือนเศษ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีโครงสร้างประโยคที่ยาวกว่า ผู้วิจัยสรุปว่าการเชื่อมประโยคด้วยปากเปล่าและด้วยการเขียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์

เปอรอน (Perron. 1975 : 4316 - A) ได้เปรียบเทียบการทดลองการสอนเขียนด้วยวิธีการเชื่อมประโยคของ โอ' แฮร์ กับวิธีสอนแบบเก่า โดยทำการทดลองกับนักเรียนเกรด 4 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเชื่อมประโยคของ โอ' แฮร์ ทำคะแนนได้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเก่า และการสอนเขียนด้วยวิธีเชื่อมประโยค ยังช่วยพัฒนาทักษะทางด้านโครงสร้างให้แก่ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา นอกจากนี้การสอนด้วยวิธีนี้ยังช่วยให้ดีกว่าการสอนแบบเก่า

เกล็นน่า (Glenna. 1983 : 3864 - 3865 - A) ได้ศึกษาผลที่มีต่อคุณภาพของการเขียนของนักเรียนชาย และหญิงระดับ 5 จำนวน 106 คน เมื่อให้เลือกหัวข้อเรื่องด้วยตนเองหรือเมื่อครูกำหนดหัวข้อให้โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนกลุ่มทดลองจะเขียนเรียงความโดยเลือกหัวข้อเรื่องเอง ส่วนกลุ่มควบคุมเขียนเรียงความในหัวข้อที่ครูกำหนดให้ ผลการวิจัยพบว่า หัวข้อที่นักเรียนเลือกเองมีผลต่อคุณภาพของการเขียนเรียงความ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเรียงความเขียนโดยกลุ่มควบคุมที่ครูกำหนดหัวข้อเรื่องให้ จะได้รับการประเมินค่าสูงกว่าเรียงความของกลุ่มทดลองที่เลือกหัวข้อเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความยาวของแต่ละย่อหน้า คะแนนของประโยคที่ผิดของทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการวัดคุณภาพของการเขียน

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กันยา ถิรโพธิ์ (2526 : 66 - 67) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 332 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ แต่นักเรียนยังขาดทักษะการฟัง และการเขียนเติมคำเขียนเรียงคำ และเขียนบรรยายภาพ

พรทิพย์ ตั้งไชยรวงศ์ (2527 : 164) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซ และการทำแบบฝึกหัดทำขบพเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดแบบโคลซมีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า

นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามคำบอก และนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยการทำแบบฝึกหัดทำขบทยเรียน และนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนแบบโคลซ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้แบบฝึกหัดทำขบทยเรียน มีความสามารถทางการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์ (2527 : 128) ได้ทำการวิจัยสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่อยู่ในโรงเรียนโครงการ และนอกโครงการผู้นำการใช้หลักสูตรระดับประถมศึกษา ในจังหวัดนครปฐม ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องแก้ไขร้อยละ 63.88 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเขียนรูปประโยคไม่ถูกต้อง ประโยคไม่มีประธาน ใช้คำกริยาผิดที่ เขียนสะกดคำผิด และนักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคบรรยายภาพได้

ศศิธร จ่างภากร (2531 : 76) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการศึกษาปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกกิจกรรม สูงกว่าก่อนการฝึกกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จะเห็นว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องแก้ไข นั่นคือ นักเรียนมีปัญหาในด้านการเขียนรูปประโยคไม่ถูกต้อง เขียนสะกดคำผิด นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคบรรยายภาพได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน และนักเรียนหญิง 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน และนักเรียนหญิง 10 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

1. ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ จำนวน 68 คน เป็นนักเรียนชาย 30 คน และนักเรียนหญิง 38 คน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 60 ตอบแบบทดสอบความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ และนำมาตรวจให้คะแนน ได้ นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน และนักเรียนหญิง 15 คน
3. ผู้วิจัยถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลอง ปรากฏว่า นักเรียนทุกคนสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง
4. สุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ได้ในข้อ 3 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายมา 20 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน และนักเรียนหญิง 10 คน

5. สุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 กลุ่มละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
3. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นโดยปรับปรุงดัดแปลงมาจากโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีของ สุริย์ ป้องกัน (2538 : 74 - 92)

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งเป็นวิธีพัฒนาการเรียนวิธีหนึ่งจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

1.2 ศึกษารูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ จากหนังสือคู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 สร้างโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ให้สอดคล้องกับความ มุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1.4 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี และ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและอุปกรณ์กับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที มาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของเนื้อหา

1.6 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที โดยจะทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.40 ของวันอังคารและวันพฤหัสบดี ตั้งแต่วันที่ 29 กรกฎาคม 2540 ถึงวันที่ 4 กันยายน 2540 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ (ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก)

2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยปรับปรุงดัดแปลงจากโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าของ สุริย์ ปोंกัน (2538 : 92 - 120)

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการพัฒนาการเรียนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าในการทำแบบฝึกการเขียน

2.2 ศึกษารูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำ คำศัพท์ จากหนังสือคู่มือครู และหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าให้สอดคล้องกับความ มุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.4 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี และ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง ตรวจสอบสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธิดำเนินการและอุปกรณ์กับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.5 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้ามาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อหาความบกพร่องและความเหมาะสมของ เนื้อหา

2.6 นำโปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำไปใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2 ใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที โดยจะให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป โดยทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.20 ของวันพุธและวันศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2540 ถึงวันที่ 4 กันยายน 2540 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ (ดังมีรายละเอียดในภาคผนวก)

3. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับปรุงและดัดแปลงมาจากแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของสุริย์ ปोंกัน (2538 : 141 - 169) ซึ่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษนี้มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเติมคำให้สมบูรณ์ การสะกดคำ การจับคู่ การเขียนบรรยายสั้น ๆ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษตามลำดับขั้นดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ ในหนังสือคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยคัดเลือกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียน นำคำศัพท์เหล่านี้มาสร้างเป็นแบบฝึกการเขียนจำนวน 10 ชุด ๆ ละ 3 ตอน คือ ตอนที่ 1

เดิมคำศัพท์ที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ได้ความหมายถูกต้อง ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ให้ตรงกับ ความหมายหรือภาพที่กำหนดให้ ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายสถานการณ์หรือภาพที่ กำหนดให้

3.3 นำแบบฝึกการเขียนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน ได้แก่ รศ.ดร.อารี พันธุ์ณี และ รศ.กมลรัตน์ กริทอง ตรวจสอบสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของแบบฝึกและจุดประสงค์การเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบฝึกที่หาความเที่ยงตรงและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง ความสอดคล้องระหว่างเวลาและแบบฝึกการเขียน นำมาปรับปรุง แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 เกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การให้ คะแนน ดังนี้

ตอนที่ 1 นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่าง ถ้าตอบถูก 1 ช่อง เท่ากับ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด 1 ช่อง เท่ากับ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 นักเรียนเขียนคำศัพท์ถูกต้องตามความหมายภาษาไทยหรือภาพที่ กำหนดให้ ตอบถูก เท่ากับ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด เท่ากับ 0 คะแนน

ตอนที่ 3 นักเรียนสามารถใช้อักษร คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องได้ 4 คะแนน ถ้าใช้ตัวอักษรตัวใหญ่ผิดหลัก 1 คะแนน เขียน คำศัพท์ผิดหลัก 1 คะแนน ใช้คำผิดหน้าทีหัก 1 คะแนน แบบฝึกแต่ละชุดมี 3 ตอน คะแนนเต็ม 40 คะแนน

4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขึ้นโดย ปรับปรุงดัดแปลงมาจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของสุริย์ ป้องกัน (2538 : 170 - 185)

4.1 ศึกษาเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จากคู่มือครู และ แบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับคำศัพท์ การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์

4.2 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผลของชาวล แพร่ตฤณ (2526 : 228 - 245) และหนังสือเทคนิควิธีการสร้างข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 138 - 148)

4.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 39 ข้อ แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมลงในช่องว่างให้ สมบูรณ์และถูกต้อง ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงสร้างของ

ไวยากรณ์ ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง โดยใช้ทดสอบ 2 ครั้ง คือ ก่อนทดลองและหลังทดลอง

4.4 นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี และ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง ตรวจสอบสอดคล้องระหว่างเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้าง และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

4.5 นำข้อสอบที่ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 39 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วหาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายเป็นรายข้อ และหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบเท่ากับ .87

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของแต่ละตอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์และถูกต้อง

A(1) _____ many sisters do you have ?

- a. What b. How c. When d. Where

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องและเหมาะสมกับโครงสร้างของไวยากรณ์

A(2) There _____ many animals in the zoo.

- a. are b. is c. am d. do

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

A(3) a. What time you do get up?

b. What time do get up you?

c. What time do you get up?

d. What time do you get up.

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง

A(4) a. teacre b. poliseman c. nurse d. doktor

เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกต้องที่เฉลย ให้ 1 คะแนน

ตอบผิดจากที่เฉลย ให้ 0 คะแนน

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Group Pretest - Posttest Design

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 215 - 217) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
RE ₂	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E ₁	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
E ₂	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	กลุ่มทดสอบหลังการทดลอง
X ₁	แทน	การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
X ₂	แทน	การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง จำแนกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ก่อนการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ตอบแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำมาตรวจให้คะแนน หลังจากนั้นบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แก่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละชุด ในการดำเนินการทดลองนี้ใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทั้งหมด 10 ชุด และใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มใช้เวลาในการทดลองแต่ละครั้ง 40 นาที โดยให้นักเรียนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 20 นาที และผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ 10 นาที ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตรวจให้คะแนน 10 นาที โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ซึ่งแบบฝึกแต่ละชุดจะมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เติมคำศัพท์ที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ให้ตรงกับ ความหมายหรือรูปภาพที่กำหนดให้ และตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายสถานการณ์หรือ ภาพที่กำหนดให้ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 40 นาที โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 20 นาที เมื่อหมดเวลาครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำแบบฝึกดังกล่าวมาตรวจให้คะแนน 10 นาที แล้วผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับการเขียนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลโดยอธิบายข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข 10 นาที โดยทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.40 น. ของวันอังคารและพฤหัสบดี ตั้งแต่ 29 กรกฎาคม 2540 - 4 กันยายน 2540

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ซึ่งเป็นแบบฝึกชุดเดียวกันกับที่ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 40 นาที เมื่อหมดเวลาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนน 10 นาที ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับการเขียนภาษาอังกฤษโดยอธิบายข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแก่นักเรียนภายหลัง 10 นาที ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป โดยทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.20 น. ของวันพุธและวันศุกร์ ตั้งแต่ 30 กรกฎาคม 2540 - 5 กันยายน 2540

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

เป็นระยะติดตามผล ภายหลังจากการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ของฟาน (Fan, 1952 : 6 - 32)

2.2 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษภายในกลุ่มก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2

3.3 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 2 โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S.D. _{diff}	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution

ผลการศึกษาค้นคว้า

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและนักเรียนกลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

ดังแสดงในตาราง 2, 3 และ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	10	13.70	2.98	4.34 ^{**}
หลังการทดลอง	10	20.80	6.02	

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	10	13.10	3.38	4.61 ^{**}
หลังการทดลอง	10	20.60	6.65	

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ทำให้นักเรียนกลุ่มที่ 2 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่ 1 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. diff	t
กลุ่มทดลองที่ 1	10	7.10	5.17	0.17
กลุ่มทดลองที่ 2	10	7.50	5.15	

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลแบบล่าช้ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 40 คน เป็นนักเรียนชาย 25 คน และนักเรียนหญิง 15 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 2 ต่ำกว่าร้อยละ 60 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 20 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน และนักเรียนหญิง 10 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
3. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
4. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ Randomized Group Pretest - Posttest Design จำแนกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ก่อนการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ตอบแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แล้วนำมาตรวจให้คะแนน หลังจากนั้นบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แก่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละชุด ในการดำเนินการทดลองนี้ใช้แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทั้งหมด 10 ชุด และใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มใช้เวลาในการทดลองแต่ละครั้ง 40 นาที โดยให้นักเรียนฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 20 นาที ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตรวจให้คะแนน 10 นาที และผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ 10 นาที โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ซึ่งแบบฝึกแต่ละชุดจะมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เติมคำศัพท์ที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ให้ตรงกับความหมายหรือรูปภาพที่กำหนดให้ และตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายสถานการณ์หรือภาพที่กำหนดให้ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 40 นาที โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเวลา 20 นาที เมื่อหมดเวลาครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ นำแบบฝึกดังกล่าวมาตรวจให้คะแนน 10 นาที แล้วผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับการเขียนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลโดยอธิบายข้อบกพร่อง และวิธีแก้ไข 10 นาที โดยทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.40 น. ของวันอังคารและพฤหัสบดี ตั้งแต่ 29 กรกฎาคม 2540 - 4 กันยายน 2540

2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ซึ่งเป็นแบบฝึกชุดเดียวกันกับที่ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 40 นาที เมื่อหมดเวลาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ นำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนน 10 นาที ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับการเขียนภาษาอังกฤษโดยอธิบายข้อบกพร่องและวิธีแก้ไขแก่นักเรียนภายหลัง 10 นาที ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป โดยทำการทดลองช่วงเวลา 15.40 - 16.20 น. ของวันพุธและวันศุกร์ ตั้งแต่ 30 กรกฎาคม 2540 - 5 กันยายน 2540

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

เป็นระยะติดตามผล ภายหลังจากการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มาทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม แล้วบันทึกคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง แบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กับกลุ่มทดลองที่ 2 โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้ามียังต่อไปนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและแบบล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น หลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและแบบล่าช้า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที เป็นวิธีการปรับพฤติกรรมที่ทำให้ให้นักเรียนได้ทราบผลของการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองทันที ภายหลังจากที่ครูผู้สอนตรวจแบบการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีข้อบกพร่องอย่างไร รวมทั้งได้เรียนรู้แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ชักถามเกี่ยวกับผลงานข้อบกพร่องตลอดทั้งแนวทางแก้ไข จึงทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนพัฒนาขึ้น ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสกินเนอร์ (จำเนียร ช่วงโชติ. 2520 : 54 ; อ้างอิงมาจาก

Skinner. n.d.) ที่กล่าวว่า ในการเสริมเรงนั้นควรเสริมเรงทันทีภายหลังที่ผู้เรียนตอบสนองถูกต้อง เพราะการเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือ การให้ผู้เรียนรู้ว่าที่เขาตอบไปนั้นถูกต้องหรือไม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความพอใจกับผลการกระทำของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของนิวแมน วิลเลียมส์ และฮิลเลอร์ (Newmen, Williams and Heller. 1974 : 55 - 59) ที่กล่าวว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นสิ่งเร้าที่ดีที่สุด นอกจากนี้ธรรมา ก้อง (2535 : 49 - 50) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับทันทีที่มีความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น หลังจากได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและแบบล่าช้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าเป็นวิธีการที่ครูบอกให้นักเรียนทราบถึงข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขถูกต้องเป็นรายบุคคล ภายหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเสร็จแล้ว 1 วัน ทำให้นักเรียนได้ทราบข้อบกพร่อง แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองให้ดีขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526 : 36) ที่ว่าการที่นักเรียนได้ทราบการกระทำของตนเองห่างจากเป้าหมายเพียงใดนั้น ก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องมากขึ้นเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับยังเป็นแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนในครั้งต่อไป (สุโท เจริญสุข. 2515 : 50 - 52)

ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526 : 36) ที่กล่าวว่า การที่นักเรียนทราบว่า การกระทำของตนเองห่างจากเป้าหมายเพียงใดนั้นก่อให้เกิดการปรับพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามรูปแบบที่ต้องการมากขึ้น เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และสอดคล้องกับ สุโท เจริญสุข (2515 : 50 - 52) ที่กล่าวว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแรงจูงใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในการกระทำของตนครั้งต่อไป และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรีย์ ป้องกัน (2538 : 48) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับงานวิจัยต่างประเทศของ แวกเนอร์ และ วิลสัน (Wagner and Wilson. 1964 : un page) พบว่าการเฉลยคำตอบล่าช้า มีผลทำให้นักเรียนมีความจำดีขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับนักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้ามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ดังที่บาร์คเวล (สุชาติ ตั้งทรงสวัสดิ์. 2533 : 21 อ้างอิงมาจาก Bardwell. 1981 : 4 - 9) ศึกษาพบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีส่งผลในด้านประสิทธิผลในการเรียนรู้ ส่วนการยืดยาวในการให้ข้อมูลย้อนกลับให้ผลในด้านความคงทนในการเรียนรู้ การให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรษา เณรตาก้อง (2535 : 38) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความสามารถ ในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ บีสัน (อรษา เณรตาก้อง. 2535 : 47 ; อ้างอิงมาจาก Beeson. 1978 : 204 - 226) ที่ศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับในวิชาคณิตศาสตร์ ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบทันที กับกลุ่มที่ได้รับการเฉลยคำตอบล่าช้าไม่แตกต่างกัน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสาเหตุดังนี้

3.1 การให้ข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 วิธีนี้ แตกต่างกันเรื่องช่วงเวลา แต่วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นเหมือนกัน คือ ให้นักเรียนทราบข้อบกพร่อง แนวทางในการแก้ไขและคะแนน ทำให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ระวังข้อผิดพลาดมากขึ้นในการเขียนภาษาอังกฤษครั้งต่อไป

3.2 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทราบคะแนนในการเขียนภาษาอังกฤษ แต่ละครั้งทำให้เกิดการแข่งขันกับตัวเอง และกับเพื่อนร่วมกลุ่ม มีการตั้งเป้าหมายว่าครั้งต่อไปจะทำคะแนนให้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะนักเรียนได้เก็บผลการฝึกแต่ละครั้งไว้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกันในครั้งต่อไป สิ่งเหล่านี้นับเป็นแรงเสริมและรางวัล

3.3 นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับการฝึกทำเทียบการฝึกหลาย ๆ ครั้ง และได้รับข้อมูลย้อนกลับทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ไวยากรณ์

จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น มีผลทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้แสดงว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น ดังนั้น ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนควรนำวิธีการดังกล่าวทั้งสองวิธีไปใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามความเหมาะสม

1.2 ก่อนให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ควรทบทวนเรื่องราวที่นักเรียนเรียนมาแล้ว เพื่อให้ให้นักเรียนเชื่อมโยงบทเรียนเก่ากับบทเรียนใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง

1.3 ในการฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ครูที่จะนำวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับแบบล่าช้า ควรศึกษาหลักการ วิธีการ และฝึกการให้ข้อมูลย้อนกลับ จนเกิดความชำนาญก่อนนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเปรียบเทียบการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้ากับนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันหรือเปรียบเทียบกับระดับชั้นอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เหมาะสมกับนักเรียน

2.2 ควรศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้ากับนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ เช่น การทำการบ้าน การมาโรงเรียนสายของนักเรียน การไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาวิธีการอื่นเพื่อพัฒนาความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้เพิ่มสูงขึ้น เช่น การใช้หลักฟรีแมค การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เป็นต้น

2.4 ควรทดลองวิธีการดังกล่าวกับนักเรียนในระดับอื่น เช่น มัธยมศึกษา อุดมศึกษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. คู่มือการบริหาร การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524.

กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา, 2528.

กันยา อธิโพธิ์. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดนนทบุรี ที่อยู่ภายใต้โครงการโรงเรียนผู้นำการใช้

หลักสูตรระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.

กฤษณา วัฒนารงค์. การทดลองบทเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษเรื่องกาล ที่ให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทันทีกับค่าซ้ำของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 1 ภาคเหนือ. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

คณิต เขียววิชัย. ผลของผลย้อนกลับจากครูต่อการเรียนรู้ทางกีฬาเทเบิลเทนนิส. วิทยานิพนธ์

ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.

จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทยระดับ

ชั้นต่าง ๆ. รายงานการวิจัยฉบับที่ 19 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์,

2515.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

นิกร วรวิทย์. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษจากแบบเรียนโปรแกรมแบบบอก

คำตอบทันทีกับแบบบอกคำตอบซ้ำ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท

ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

นิตา ศักดิ์เดชยนต์ และคนอื่น ๆ. ภาษาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2526.

ประกาศน์ พงษ์ประภา. วิทยาการสอนแนวทางไปสู่การสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ประยูรศรี วรชัยพิทักษ์. สมรรถภาพทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- พรทิพย์ ตั้งไชยวรวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการฝึกเขียนด้วยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลซและทำแบบฝึกหัดทำขบทเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- พรสุรีย์ สุริยง. การศึกษาผลการให้ข้อมูลย้อนกลับและการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- วิชาการ กรม, กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- _____. รายงานการคุณภาพทางการศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2526. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท, 2528.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. ภาษาและภาษาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- ศศิธร จ่างภากร. ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. อัดสำเนา.
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัยเรื่อง ความรู้ทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.
- ศรีวิชัย สุวรรณกิติ. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2521.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย ณ ห้องประชุมหอสมุดแห่งชาติ. กองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป.

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2524.

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโคลซและการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

สุชาติ ศิริสุขไพบูรณ์. ทฤษฎีการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ, 2528.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาการศึกษา (ฉบับมูลฐานสำหรับครู). กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2515.

สุริยะ ชัยประมงค์. การศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และพฤติกรรมด้านความพอใจ ทักษะคิด ความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์, 2520.

สุริย์ ป้องกัน. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโน อ.มัญจาคีรี จังหวัดอุบลราชธานี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.

สุขดี ตั้งทรงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

อุบลศรี อุบลสวัสดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนด้านความรู้ ความเข้าใจจากหนังสือการ์ตูนซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมในการประกอบภาพเอง โดยมีการให้ผลย้อนกลับพร้อมทั้งการอธิบายและไม่มีการอธิบาย กับไม่ให้ผลย้อนกลับ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

อรษา เณรตาก้อง. การเปรียบเทียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

Anderson, Richard C., Raymond W. Kullhavy and Thomas Ander. "Feedback Procedures in Programmed Instruction," Journal of Education Psychology. 62 : 148 - 156 ; April, 1974.

Aropoff, Nancy. "Writing : A Thinking process," TESOL Quarterly. 1 : 33 - 39 ; June, 1972.

Author J. More. "Delay of Feedback and AcQuistion and Retention of Verbal Meterialsm in the Classroom," Journal of Educational Psychology. 60 : 339 - 342 ; April, 1974.

Arunee, Wiriyaichitra. "Teaching Writing in ESL : A Communicative Syllabus," English Teaching Forum. 4 : 39 - 41 ; October, 1983.

Beeson, R.O. "Immediate Knowledge of Result and Test Performance," The Journal of Educational Research. 66 : 224 - 226 ; January, 1973.

Deese, James and Steward H. Hulse. The Psychology of Learning. 3 ed. New York : McGraw - Hill, 1967.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton Educational Testing Service, 1952.

Finocchiaro, Mary. "Reflections on the Past, Present and the Future," English Teaching Forum. 5 : 2 - 13 ; 1982.

Glenna, Jane Mize. "The Effect on the Quality of Writing of Fifth Grade Females and Males When the Topic is Self Selected or Teacher Selected," Dessertation Abstract International. 1982 : 3864 - 3865 - A ; March, 1982.

Harris, David P. Testing English as A Second Language. New York : McGraw - Hill, 1969.

Kalish, Harry I. From Behavioral Science to Behavioral Modification. New York : McGraw - Hill, 1981.

Kazdin, Alan E. Behavior Modification in Applied Setting. Homewood, Illinois : Dorsey Press, 1984.

Lado, Robert. Language Teaching : A Scietific Approach. New York : McGraw - Hill, 1964.

- Newman, M.I., R.G. Williams and J.H. Hiller. "Delay of Information Feedback in An Applied Setting : Effect on Initially Learned and Unlearned Items," The Journal of Experimental Education. 42 - 45 ; Summer, 1974.
- O'Hare Frank. "The Effect of Sentence Combining Practice not Dependent on the Formal Knowledge or Grammar of the Writing of Seventh Grades," Dissertation Abstract International. 32 : 3687 - A ; October, 1972.
- Oliva, Pepper F. The Teaching of Foreign Language. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice HALL, 1969.
- Patty, Walter T., Dorothy C. Petty and Marjorie F. Beeking. Experiences in Language : Tools and Techniques for Language Arts Methods. 4 th ed. Allyn and Began Inc., 1985.
- Raimes, Ann. Techniques in Teaching Writing. New York : Oxford University Press, 1983.
- Scott, William A. Introduction to Psychological Research. New York : John Wiley & Sons. Inc., 1967.
- Serber, J.R. and R.C. Anderson. "Delay Retention Effect in Natural Classroom Settings," Journal of Educational Psychology. 67 : 170 - 173 ; April, 1975.
- Valetter, Rebecca M. and Renee Desick. Modern Language Performance Objective and Individualization. New York : Harcourt Brace Jovanovick, 1972.
- _____. Modern Language Testing. 2 nd ed, New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1977.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
2. โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

**โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1**

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที 3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ 3. ผู้วิจัยนำบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนมาแล้วแจกให้นักเรียน ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ เช่น คำว่า Key Ant 4. ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 4.1 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลทันที

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-11	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง - คำศัพท์ - สะกดคำ - ไวยากรณ์	1. เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยแจกให้ 2. เพื่อให้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกเขียนทันที	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 -11 ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกันทุกครั้งดังนี้ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที <u>ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที 2.2 ครูผู้ช่วยวิจัยตรวจให้คะแนนลงในกระดาษคำตอบ 2.3 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยบอกวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล หลังจากทำแบบฝึกการเขียนเสร็จ <u>ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป</u> ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
12.	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง 2. เพื่อให้ นักเรียนนำผลที่ได้จากการทดลองไปพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ สะกดคำ และการใช้ไวยากรณ์	1. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 กล่าวถึงผลที่ได้จากการทดลองแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 2. ผู้วิจัยกล่าวขอบใจนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 40 นาที โดยแบ่งได้ดังนี้

1. ใช้เวลาฝึก 20 นาที
2. ตรวจให้คะแนน 10 นาที
3. ให้ข้อมูลย้อนกลับ 10 นาที

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง การปฐมนิเทศ

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ บัตรคำ เพลงภาษาอังกฤษ a b c

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน โดยผู้วิจัยและนักเรียน แนะนำตนเอง
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนนั่งเป็นรูปตัวยู แล้วฝึกร้องเพลง abc จากวิดีโอเทป
3. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟังจนเข้าใจ แล้วให้ออกมาสะกดคำตามตัวอักษรที่ได้รับ และแปลความหมายของคำที่สะกดทีละคน
4. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของวัตถุประสงค์ ความหมายและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
5. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย เกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และร่วมกันวางแผนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะการทดลอง แล้ว นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการซักถาม
3. ดูการอ่าน การสะกดคำและบอกความหมายของคำศัพท์

**โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 2**

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 5

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 5

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 6

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 8

ข้อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 7

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้ ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 8

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 9

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้ ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1
ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 10

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้ ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบทันที

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

จากการสังเกตนักเรียนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

**โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2**

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1.	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า 3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและให้นักเรียนแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ 3. ผู้วิจัยนำบัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนมาแล้วแจกให้นักเรียน ให้นักเรียนฝึกสะกดคำ เช่น คำว่า Key Ant 4. ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า และเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ 4.1 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลทันที ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-11	ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง - คำศัพท์ - สะกดคำ - ไวยากรณ์	1. เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยแจกให้ 2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการฝึกเขียน	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 -11 ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกันทุกครั้งที่ <u>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที <u>ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที 2.2 ครูผู้ช่วยวิจัยตรวจให้คะแนนลงในกระดาษคำตอบ 2.3 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที โดยบอกวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล หลังจากทำแบบฝึกการเขียนเสร็จ <u>ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป</u> ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
12.	ปัจจัยนิเทศ	1. เพื่อสรุปผลการทดลองให้นักเรียนเข้าใจถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง 2. เพื่อให้นักเรียนนำผลที่ได้จากการทดลองไปพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ สะกดคำ และการใช้ไวยากรณ์	1. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 กล่าวถึงผลที่ได้จากการทดลองแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 2. ผู้วิจัยกล่าวขอบใจนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

- หมายเหตุ** ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 40 นาที ดังนี้
1. ใช้เวลาฝึก 20 นาที
 2. ตรวจให้คะแนน 20 นาที ในครั้งที่ 2
- ส่วนครั้งที่ 3 -11 ดำเนินการดังนี้
1. ให้ข้อมูลย้อนกลับเรื่องเดิม (ครั้งที่แล้ว) 10 นาที
 2. ใช้เวลาฝึก 20 นาที
 3. ตรวจให้คะแนน 10 นาที

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง การปฐมนิเทศ

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ บัตรคำ เพลงภาษาอังกฤษ a b c

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และรูปแบบของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ

ทันที

3. เพื่อให้นักเรียนทราบประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน โดยผู้วิจัยและนักเรียน แนะนำ

ตนเอง

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนนั่งเป็นรูปตัวยู แล้วฝึกร้องเพลง abc จากวิดีโอเทป

3. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟังจนเข้าใจ แล้วให้นักเรียนออกมาสะกดคำตาม

ตัวอักษรที่ได้รับและแปลความหมายของคำที่สะกดทีละคน

4. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของวัตถุประสงค์ ความหมายและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าพร้อมทั้งบอกประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

5. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย เกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และร่วมกันวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในช่วงระยะการทดลอง แล้ว นัดหมายวันเวลา และสถานที่ที่จะทำการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการซักถาม
3. ดูการอ่าน การสะกดคำและบอกความหมายของคำศัพท์

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้ ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้ ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 4

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 5

ข้อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษทันที

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 5

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

**โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 7**

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 6

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ชั้นที่ 2 ชั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 8

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 7

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 9

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 8

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชำนาญ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ชำนาญการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้
ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้ช่วยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ให้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 9

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง การฝึกความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการเขียนคำศัพท์, การสะกดคำและไวยากรณ์

เวลา 40 นาที

เครื่องมือที่ใช้ แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 10

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านคำศัพท์ การสะกดคำ ไวยากรณ์ โดยการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้า ข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขหลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษล่าช้า

วิธีดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัยแจกแบบฝึกการเขียนให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมทั้งอธิบายคำสั่งและวิธีการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้นักเรียนเข้าใจ โดยบอกให้นักเรียนใช้เวลาทำ 20 นาที

2.2 นักเรียนทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เติมคำลงในช่องว่าง คำตอบละ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทย คำตอบละ

1 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายภาพที่กำหนดให้

ประโยคละ 1 คะแนน

การทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษใช้เวลา 20 นาที

2.3 เมื่อหมดเวลา นักเรียนส่งแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วคืนให้ผู้วิจัย

2.4 ผู้ช่วยผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับ พร้อมทั้งบอกข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไข ให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ก่อนที่จะทำการทดลองในวันต่อไป

ขั้นที่ 3 สรุป ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลย้อนกลับ แบบล่าช้า ในวันก่อนการทดลองในวันต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ดูคะแนนการทำแบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

โปรแกรมการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2
ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 40 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อทราบความก้าวหน้าของการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ สะกดคำ
ไวยากรณ์ โดยให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า

อุปกรณ์ -

วิธีดำเนินการ

1. ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 กล่าวถึงผลที่ได้จากการทดลอง แล้วผู้วิจัยสรุป
เพิ่มเติม
2. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

จากการสังเกตนักเรียนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้

ภาคผนวก ข

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายถูกต้อง

fruits, meat, milk, apples, hungry, thank you

1. I'm _____. I want some rice.
2. Rambutans are _____.
3. Do you want to drink some _____.
4. Suwit doesn't like orange but he likes _____.
5. A : Here are some apples.
B : _____.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำภาษาไทยที่กำหนดให้

1. น้ำ = _____
2. ชอบ = _____
3. ขณะนี้ = _____
4. มะม่วง = _____
5. เนื้อหมู = _____

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายภาพจากคำที่กำหนดให้ว่าภาพกำลังทำอะไร

eat, play, draw, sleep, speak

2.

3.

4.

5.

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนประโยคบรรยายรูปภาพที่กำหนดให้ว่านามในแต่ละข้อต้องการหรือ
ไม่ต้องการอะไร

1.   Suwit _____
Suwit _____

2.   I _____
I _____

3.   She _____
She _____

4.   They _____
They _____

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 3

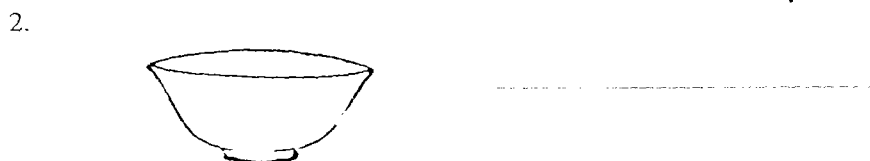
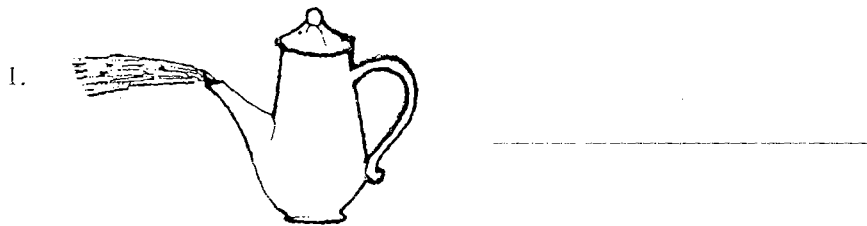
ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

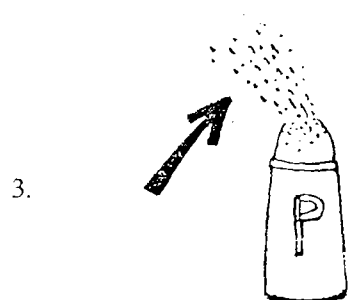
คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
is, am, are, comes, am not, do not, does not

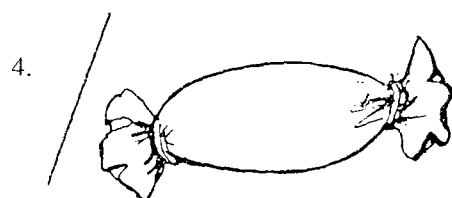
1. There _____ some milk in the glass.
2. Lek _____ drinking a can of Pepsi.
3. The father says, I _____ like noise.
4. The teacher _____. Class stand up.
5. I _____ very hungry now.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

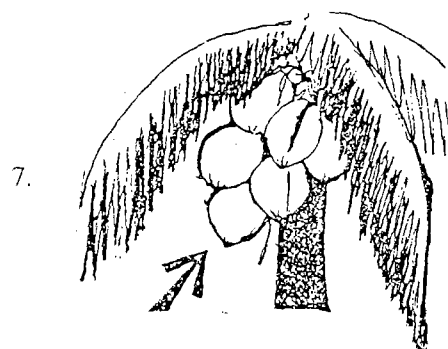

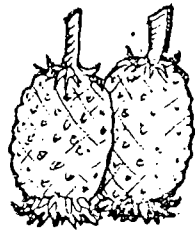

8.

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

ถ้าตั้ง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างของบทสนทนาให้ได้ความถูกต้อง

A : Here is an English book. _____ you _____ read it?

B : No, I _____ not _____ the English book. I _____ a cartoon
book I like _____ cartoon books.

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 4

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้อง

map, comb, chalk, broom, sugar, market, office

1. Mother is going to the_____.
2. It is not sweet. It wants some_____.
3. She wants a_____to sweep the floor.
4. My sister wants a_____to comb her hair.
5. I want some_____to write on the blackboard.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ได้ความหมายถูกต้อง

1. p_p_er.
2. t_ssu_.
3. p_wd_r.
4. _am_u_an
5. too__pas__

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนแยกคำนามที่นับจำนวนได้และนับจำนวนไม่ได้จากคำที่กำหนดให้

bin, box, jug, map, fish, beef, lock, soap, coffee, chicken

นามนับจำนวนได้

นามนับจำนวนไม่ได้

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 5

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ถูกต้อง

do, egg, buy, one, milk, make, salt, flour, sugar, pieces

1. A : Do you have a toothbrush.
B : No, I do not have_____.
2. My mother like to_____cake.
3. She wants two_____of cake.
4. I_____the sugar from the shop.
5. A : What does she have?
B : She has some_____, _____, _____ and _____.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยที่กำหนดให้

1. เป็นผงสีขาวใสในอาหารมีรสเค็ม

11				
----	--	--	--	--

2. เป็นผ้าใช้เช็ดตัวหลังอาบน้ำ

11				
----	--	--	--	--

3. เป็นแท่งให้เขียนบนกระดาษดำ

11				
----	--	--	--	--

- #### 4. เป็นผงขาวใช้สำหรับโรยตัว

11					
----	--	--	--	--	--

5. เป็นสถานที่ขายอาหารต่าง ๆ

=

--	--	--	--	--	--

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างจากคำที่กำหนดให้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

is, am, are

1. Where_____you going?
2. My father_____a teacher.
3. Her mother_____cooking now.
4. She_____sweeping the floor.
5. Suwit_____throwing away the spoon.
6. I_____not reading the newspaper.
7. We_____doing our homework.
8. Somsri and Malee_____good girls.

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 6

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายถูกต้อง

cup, and, box, any, some, glass, plate, bowl

1. Do you have _____ pencil?
2. The teacher wants a _____ of chalk.
3. Does she want a _____ of fried rice.
4. My brother likes pork _____ beef very much.
5. My father has a _____ of tea every morning.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดได้ถูกต้อง

1. a. comb	b. comp	c. comt	d. combt
2. a. tissue	b. tissue	c. tishoe	d. tisshoe
3. a. fouwer	b. frower	c. flover	d. flower
4. a. towel	b. towle	c. tovel	d. towell
5. a. chicken	b. chikcen	c. chicken	d. chikken

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ได้ความถูกต้อง

1. two bananas Manat eat

2. draws a Somchai picture

3. flowers buy from some I the market

4. the key and the lock are Where?

5. is a on the mat bin.

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 7

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ความถูกต้อง

much, many, soap, towel, change, morning, evening, good afternoon

1. We have breakfast in the_____.
2. A : It's eight baht. I give you ten baht.
B : Thank you. Here's your_____.
3. How_____are those mangoes?
4. _____, How do you do?
5. A : What can you find in the bathroom?
B : I can find some_____.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยที่กำหนดให้

1. เป็นหน่วยเรียกสิ่งของจำนวนเท่ากับ 12

=

--	--	--	--	--

2. เป็นของใช้กับฝน

=

--	--	--	--	--	--	--

3. เป็นสิ่งที่ได้จากพืชมีสีสรรต่าง ๆ บ้างมีกลิ่นหอมบ้างก็ไม่มีกลิ่น

=

--	--	--	--	--	--

4. มีไว้สำหรับจุดให้เกิดประกายไฟ

=

--	--	--	--	--

5. เป็นผลไม้ลูกกลมเนื้อแดงหวานชุ่ม

=

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำพหูพจน์ของคำนาม (นามที่มีมากกว่า 1) ต่อไปนี้

เอกพจน์

พหูพจน์

1. coconut	
2. pomelo	
3. kilo	
4. candy	
5. glass	
6. match	
7. fish	
8. toy	

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 8

ตอนที่ 1 การเขียนคำศัพท์

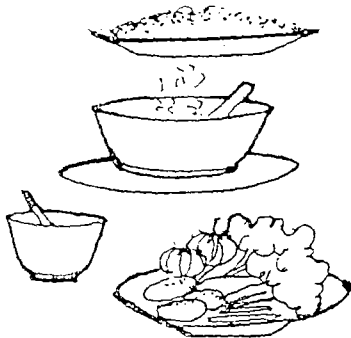
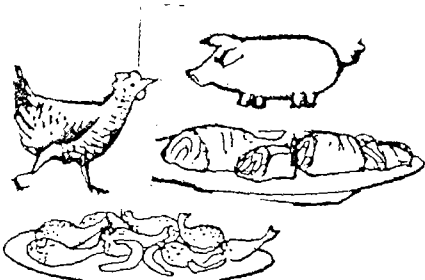
คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้ความหมายถูกต้อง

shop, money, market, change, seller, fish sauce

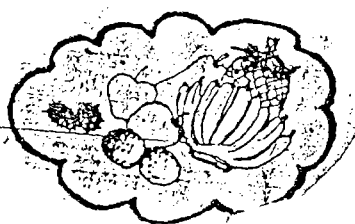
1. A place where we can buy things is_____.
2. Baht or stang we can buy things is_____.
3. A man who sells things is_____.
4. Something make of fish salt and water is_____.
5. The cost is eight baht. We give ten baht to the sellman he gives us two baht.
Two baht is_____.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

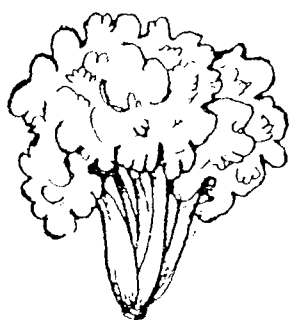
คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกับภาพที่กำหนดให้

1. _____
2. _____

3.

4.

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนประโยคสั้น ๆ บรรยายสถานการณ์ที่กำหนดให้

รายการสินค้า

ราคาสินค้า

mangosteens	25 baht a kilo
rambutans	20 baht a kilo
durain	10 baht a kilo
sugar	18 baht a dozen
eggs	12 baht a bag
solt	2 baht a bag

ให้นักเรียนเขียนรายงานราคาสินค้า ในวันที่ 10 กรกฎาคม ที่ผ่านมา

On July 10, 1997, a kilo of mangosteens were 20 baht

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 9

ตอนที่ 1 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วเขียนแผนผังบ้านของแดง เดช และทิพย์

Dang, Tim and Tip are friends. They live in Chiang Mai. They live on Changklan Road. Dang lives near the temple. Det lives in front of the temple. The temple is next to the post office. Tip lives next to the post office.

ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ภาพให้มีความหมายตรงกันและโยงเส้นภาพที่เห็นว่ามีความสัมพันธ์กัน

2.

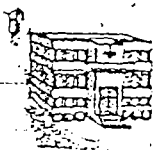
3.

4.

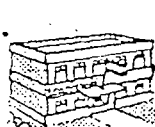
5.

7.

8.

9.

10.

ตอนที่ 3 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนประโยคคำถามจากประโยคคำตอบที่กำหนดให้

1. A : _____?

B : He lives behind the health center.

2. A : _____?

B : His address is at 17/97 Soi Sukumwit 95.

3. A : _____?

B : No, my father works in a post office.

4. A : _____?

B : Yes, my house is near the river.

5. A : _____?

B : No, I can't find Somwang's house.

แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดที่ 10

ตอนที่ 1 การใช้หลักไวยากรณ์

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้มีความหมายตรงตามภาพ

1.

Sompong is a _____.

He works in a _____.

2.

Preecha is a _____.

He works in a _____.

3.

Sukum is a _____.

He works in a _____.

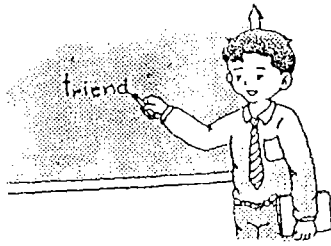
4.

Dara is a _____.

She works in a _____.

5.

Wiwat is a _____.

He works in a _____.

ตอนที่ 2 การสะกดคำ

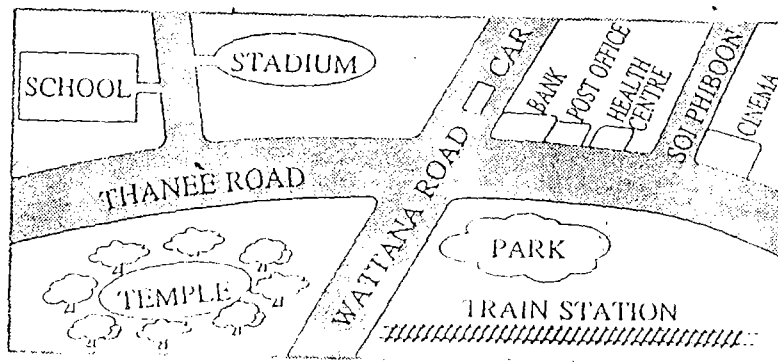
คำสั่ง ให้นักเรียนเติมตัวอักษรที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ได้ความถูกต้อง

1. r__ad
2. n__ _t
3. t__m__le
4. h__ _l__h
5. a__dr__s__
6. __er__ _ant
7. f__sh__ _man

ตอนที่ 3 การเขียนคำศัพท์

คำสั่ง ดูแผนผังแล้วเติมคำบอกสถานที่ในประโยคใต้แผนผังให้ถูกต้อง

in, on, at, in front of, next to, near, behind, opposite, around

1. The park is_____the train station.
2. The trees are_____the temple.
3. The school is_____the stadium.
4. The post office is_____the health center.
5. The cinema is_____Soi Phiboon.

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมกับประโยคที่กำหนดให้

1. A : Is she thirty?
B : Yes, she wants some _____.
a. ice b. rice c. fruit d. orange
2. A : She wants to brush her teeth.
B : What does she want?
a. a bruch b. toothpaste
c. a cup and a brush d. a brush and toothpaste
3. I like to _____ the television in the evening.
a. see b. look c. watch d. listen
4. Here's some water, I want to _____.
a. eat b. have c. drink d. throw
5. What are meat?
a. rice and noodle.
b. tea, coffee and milk
c. mango, orange and grape.
d. beef, pork, fish and chicken.
6. Where can we buy rice, meat, and fruit?
a. shop b. school c. market d. post office
7. What can we buy from the shop?
a. soap b. paper c. tissue d. all of a,b,c
8. To drink water we put it into the _____.
a. pot b. bin c. jug d. glass

9. What are need for making a cake?

- a. pork, flour and salt.
- b. beef, flour and pepper.
- c. fish, flour and fish sauce.
- d. milk, flour, sugar and egg.

10. A : He wants to put some rice on.

B : What does he want?

- a. a bolw b. a plate c. a spoon d. a shop stick

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมกับโครงสร้างหลักไวยากรณ์

11. Give Aree _____ eraser please?
a. a b. an c. the d. some
12. Please give me a pan, a cup, an spoon and a bolw.
a. Yes, sir. b. Yes, please. c. Yes, these are. d. Here they are.
13. It's raining. She wants _____.
a. umbrella. b. an umbrella. c. the umbrella. d. an umbrellas.
14. Is sugar sweet?
a. Yes, it is b. Yes, they is. c. No, it isn't. d. No, they aren't.
15. She wants _____ eggs.
a. the b. this c. that d. those
16. A : Do you want some milk?
B : _____. I don't like milk.
a. No, I do. b. Yes, I do. c. No, I don't d. No, thank you.
17. Manat and Manit _____ not want to do their homework.
a. is b. are c. do d. does
18. She wants _____ draw a picture.
a. to b. for c. has d. have
19. There _____ some coffee in the cup.
a. be b. is c. am d. are
20. A : Where are you going?
B : I _____ to the market.
a. going b. am go c. am goes d. am going

คำตอบต่อไปนี้ใช้สำหรับข้อ 21-24

- a. any b. some c. How much d. How many
21. Do you have _____ salt.
22. _____ pork does she want?
23. She wants _____ milk and sugar.
24. _____ pineapples does your sister buy?

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจากข้อ a, b, c และ d

25. a. What do you do to want now?
b. What want you do to do now?
c. What do you want to do now?
d. What you do want to do now?
26. a. I am not hungry very now.
b. I not am hungry very now.
c. I am now not very hungry.
d. I am not very hungry now.
27. a. Here is book an English.
b. Here is an english book.
c. Here is an book English.
d. Here an English book is.
28. a. How many there are fish on the plate?
b. How many are there fish on the plate?
c. How many fish are there on the plate?
d. How many fish there are on the plate?
29. a. He is going to buy some powder.
b. He is going to buy powder some.
c. He is going buy some powder to.
d. He is going buy to some powder.
30. a. Please give me two papayas and a watermelon.
b. Two papayas and a watermelon give me please.
c. Give me please two papayas and a watermalon.
d. Give me please a watermelon and two papayas.
31. a. Can't they make any cookies.
b. They can't make any cookies.
c. Any cookies they can't make.
d. They make cookies any can't.

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่สะกดถูกต้อง

32. a. flowor	b. flower	c. flover	d. flauwer
33. a. coconut	b. cokanut	c. kokonut	d. coconus
34. a. nooder	b. noodel	c. noodles	d. nuddle
35. a. mader	b. marder	c. mather	d. mother
36. a. noise	b. noice	c. niose	d. noize
37. a choke	b. chalk	c. cholk	d. chark
38. a father	b. fother	c. farther	d. forther
39. a. blotle	b. bottle	c. bottel	d. botter

ภาคผนวก ง

คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	.65	.50	21	.48	.23
2	.38	.30	22	.30	.27
3	.73	.40	23	.33	.20
4	.63	.67	24	.82	.23
5	.48	.30	25	.47	.47
6	.63	.53	26	.75	.37
7	.67	.53	27	.30	.13
8	.38	.63	28	.68	.37
9	.55	.70	29	.55	.63
10	.53	.53	30	.68	.57
11	.58	.70	31	.38	.57
12	.42	.70	32	.72	.43
13	.52	.90	33	.73	.03
14	.47	.47	34	.42	.50
15	.30	.27	35	.70	.47
16	.53	.73	36	.55	.70
17	.28	.17	37	.48	.77
18	.70	.60	38	.57	.67
19	.48	.50	39	.57	.27
20	.48	.23			

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87

ตาราง 6 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	15	16	1
2	10	14	4
3	16	21	5
4	17	25	8
5	12	21	9
6	9	11	2
7	18	21	3
8	15	31	16
9	13	21	8
10	12	27	15

ตาราง 6 แสดงคะแนนของกลุ่มทดลองที่ 2

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่าง
1	11	15	4
2	11	12	1
3	13	22	9
4	12	15	3
5	8	22	14
6	17	29	12
7	15	31	16
8	10	15	5
9	19	27	8
10	15	18	3

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวพรรณทิพย์ มานะชนม์

เกิดวันที่ 6 เดือน กันยายน พุทธศักราช 2500

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 214/30 แพลต 34 ถนนประชาสงเคราะห์ 1 แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ผู้สอน โรงเรียนเทคโนโลยีเปรมฤทัย อ.บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2524	ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสังคมศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม ปัจจุบันคือสถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ. 2539	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาการจัดการ วิชาเอกการตลาด สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2540	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า
เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พรรณทิพย์ มานะชนม์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2540

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดศรีเอี่ยมอนุสรณ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2540 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่า ร้อยละ 60 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวน 20 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Randomized Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันทีและกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบทันที กับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้า มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A COMPARISON OF THE EFFECTS OF IMMEDIATE FEEDBACK AND DELAYED
FEEDBACK ON THE ENGLISH WRITING FOR DEVELOPING ABILITY OF
PRATHOM SUKSA VI STUDENTS OF SRIAIEMANUSORN SCHOOL IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PHANTHIP MANACHON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Master in Education degree in Educational Psychology
at Srinakarinwirot University

October 1997

The purpose of the experimental research was to compare the effect of immediate and delayed feedback on the English writing for Developing ability of Prathom Suksa VI students of Sriaiemanusorn school in Bangkok in the academic year 1997. The subjects of twenty students were randomly selected from Pratom Suksa VI students whose academic achievement in English and English writing abilities were lower than 50 percentage then they were randomly divided into two experimental groups, each group consisted of ten students. The experimental group I was exposed to immediate feedback program while the experimental group II was exposed to the delayed feedback program. The research design was a randomized group pretest - posttest design. The data was analyzed by t - test.

The results were as follows :

1. The English writing ability of the students who were exposed to the immediate feedback program was significantly increased than before the experiment at .01 level.
2. The English writing ability of the students who were exposed to the delayed feedback program was significantly increased than before the experiment at .01 level.
3. There was no significantly difference of the English writing ability between the students who were exposed to immediate feedback program and the others who were exposed to delayed feedback program.